

Nazwa przedmiotu	Styloznawstwo
Jednostka prowadząca	Wydział Ceramiki i Szkła / Katedra Konserwacji i Restauracji Ceramiki i Szkła
Jednostka dla której przedmiot jest przygotowany	Wydział Ceramiki i Szkła / Katedra Konserwacji i Restauracji Ceramiki i Szkła
Rodzaj przedmiotu	Przedmiot podstawowy, obowiązkowy
Rok studiów/semestr; forma studiów	Rok studiów II, semestr 3 i semestr 4; studia stacjonarne jednolite magisterskie
Liczba punktów ECTS	Semestr 3: 1 pkt ECTS, semestr 4: 1 pkt ECTS
Prowadzący	dr Maria Nitka
Cel zajęć	Wprowadzenie narzędzi i metod analizy formalnej i stylistycznej dzieła cer./sz./witr. Wprowadzenie podstaw metodyki kwerendy naukowo-badawczej dla potrzeb konserwatorstwa. Poznanie funkcji ornamentu jako narzędzia datującego w ceramicznej dekoracji architektonicznej/cer./szk./witr. Wprowadzenie elementów analizy ikonograficznej.
Wymagania wstępne	Zaliczenie I roku studiów.
Efekty kształcenia w zakresie:	
– <i>wiedzy</i>	Student uzyskuje podstawową wiedzę z obszaru styloznawstwa, pozwalającą opisać, zanalizować i zdefiniować obiekt zabytkowy w kontekście jego historii, datowania, atrybucji i planowanych prac konserwatorskich oraz sporządzenia dokumentacji konserwatorskiej w bloku analizy stylistycznej.
– <i>umiejętności</i>	Student potrafi nazwać, opisać, narysować i przedstawić historyczny rozwój elementów ornamentu. Potrafi wstępnie datować obiekt na podstawie jego dekoracji. Potrafi wykonać opis stylistyczny obiektu i jego analizę ikonograficzną. Potrafi korzystać z materiałów pomocniczych - wzorniki, ikonografia, analiza porównawcza artefaktów.
– <i>kompetencji personalnych i społecznych</i>	Student uzyskuje kompetencje pracy w zespole (ćwiczenia) oraz w obszarze nauk pomocniczych historii sztuki, pozwalające na nawiązanie zawodowej współpracy z zespołem konserwatorskim.
Treść zajęć	Geneza i rola historycznych wzorników. Ornament jako element datujący obiekt zabytkowy - przegląd form od antyku do k. XIX wieku. Detale i elementy datujące dzieło sztuki. Dekoracyjny detal ceramiczny w architekturze. Stylizacje i przenikanie stylów w rozwoju historycznym. Pojęcie manieryzmu i manieri w datowaniu i atrybucji dzieła sztuki. Autonomia ornamentu - manieryzm, rokoko, secesja, art deco. Rozpoznawanie form stylistycznych, próby datowania obiektów na podstawie ornamentu i detalu dekoracyjnego. Opisy formalne i stylistyczne eksponatów o różnym stopniu zachowania.
Forma i wymiar zajęć	15 godzin w semestrze 3 i semestrze 4; wykłady, ćwiczenia rysunkowe, ćwiczenia terenowe przy zabytkach.
Metody i kryteria oceny	Semestr 3: 50% wykonanie zadań domowych i ćwiczeń terenowych, 50% aktywność na zajęciach. Semestr 4: 25% wykonanie zadań domowych i ćwiczeń terenowych, 25% aktywność na zajęciach, 50% zaliczenie ustne i pisemne.
Sposób zaliczenia	Semestr 3: zaliczenie. Semestr 4: zaliczenie ze stopniem.
Literatura	M.Gutkowska-Rychlewska, Historia ubiorów, Wrocław 1965. S. Kozakiewicz, Słownik terminologiczny sztuk pięknych, Warszawa 1976. S. Mączyński, Detale i elementy architektoniczne w rozwoju historycznym, Warszawa 1990. W. Koch, Style w architekturze, Warszawa 1997. Wzorniki - reprinty oryginalnych plansz i wydawnictw historycznych od XVI do XX wieku. Szkicowniki artystów, studia ornamentów, albumy, katalogi aukcyjne.
Uwagi	
Język wykładowy	Język polski